

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

CLVIII. Victor III. Anno Christi 1085. Henrici IV. Imp. 3. Alexii Comneni 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](#)

& apud Harduinum tom. 6. pag. 1304. leguntur enunciata septem & viginti, quibus continentur Romani Pontificis iura. Eorum titulus *Dictatus Papa* Ad Synodum Romanam an. 1076. à Gregorio VII. celebratum illa pertinere, existimat Baronius ad unum eundem §. 31. Singula exponit argu defendit Christianus Lupus Operum part. 3 pag. 164. edit. Venetæ. Petrus quoque et Marca lib. 7. De Concordia Sacerdotii & Imperii cap. 26. §. 4. eorum auctorem esse dicit Gregorium VII. Negat Launojus lib. 6. epist. 13. Natalis Alexander dissertat. 3. in Hist. Eccl. Sac. XI. & XII. Dupinus in Nova Bibliotheca Auctorum Ecclesiasticorum tom. 8. Sac. XI. extremo cap. 5. pag. 68. 69.

CLVIII.
VICTOR III.
 ANNO CHRISTI 1086.
**HENRICI IV. IMP. 3. ALEXII
 COMNENI 6.**

VICTOR III. Beneventanus i Gregorio VII. Pontifex designatus est. Is enim tribus ante diebus, quam iret ad superos, rogatus ab Episcopis & Cardinalibus, ut significaret, quem Pontificatu dignum haberet præ reliquis, trium dedit optionem, videlicet Desiderii Cardinalis & Abbas Cant.

Canobili Casinensis atque Episcoporum
Ottonis Ostiensis, & Hugonis Lugdunensis.
(1) His Anselmum Lucensem addit
Leo Marsicanus lib. 3. Chron. Casin.
cap. 65. Gregorio igitur mortuo,
unanimi concordia Episcopi & Cardinales
& Comprovinciales Episcopi & Clerus ac
populus Romanus Desiderium omnibus mo-
dis contradicentem & renitentem Aposto-
lice Sedi prefecerunt (2) anno 1086. Bar. an.
IX. Kal. Jun. Quarto die ab electione 1087. §. 1.
sua, Româ discedens! Pontificis in. 2. 8. 12.
signibus Tarracinæ depositis, rediit^{15. 16. 17.}
Casinum, & XII. Kal. April. anni in-
sequentis multis rationibus & orationibus
toctius vix tandem succubuit, & pre-
teritam electionem Crucis & purpure re-
sumptione (in Synodo Capuana) fir-
mavit. (3) Romam reversus VII.
Idus Majas consecratus est. Hic in-
genti exercitu ex omnibus Italiae par-
tibus comparato, & in Africam mis-
so, insignem de Saracenis viatoriam
reportavit, centum millibus cæsis,
captaque Urbe eorum maximâ. (4)
Inde adversus falsum Pontificem Cle-
mentem III. & factionem ejus Con-
cilium indixit Beneventum, in quo
eum sacerdotali officio & honore pri-
vatum

vatum obligavit anathemate. Cavi
insuper, ne Laici darent, nére Cleri-
ci ab eis acciperent alicujus Ecclesia-
sticæ dignitatis *investituram*, irrogari
utrisque pœnâ anathematis. Venerab-
eritiam, Pœnitentiæ & Eucharistie Sa-
cramenta suscipi ab Hæreticis & Si-
moniacis. (5) Celebrantem Gon-
dium invasit repente morbus. Itaque
repetit Casinum. Morti proximos
Episcopos & Cardinales moneret.
Ut Ottoni Episcopo Ostiensi, quem Gre-
gorius VII. præoptaverat, deferant
Pontificatum. Post triduum, bis *la-
lustra gerens*, ut est in ejus epitaphio,
decedit anno 1087. XVI. Kal. Octob.
anno primo, mense tertio, die tertio
vicesimo, quām Pontifex electus era.
De mortis genere non convenit. Si
gebertius in Chronico dysenteria con-
fectum scribit. Trithemius lib. 4
De Viris Illustribus Ordinis S. Benedicti
cap. 13. tradit, fuisse suspicionem,
eum sublatum veneno per insidias
Henrici IV. in calicem, dum sacri-
ficaret, injecto. (6) Sepultus est
in templo Cœnobii Casinensis.

ANNOTATIONES.

(1) Paulus Benriedensis in Vita Gregorii
VII. cap. 109. inter Scriptores Rer. Italicarum
tom. 3. pag. 347.

Leo

(2) Leo Marsicanus seu Ostiensis lib. 3.
Chron. Casin. cap. 72.

(4) Eam Leo Ostiensis lib. 3. Chron.
Casin. cap. 71. vocat *Urbem Africanam*
Ad quem locum ita scribit Angelus de Nuce:
Africa Urbs erat littoralis Incolis Mahdia,
posta ad Orientem Tuniso. De ea meini-
nit Fazellus Hist. Siculæ decad. 2. lib. 10.
pag. 615.

(5) Vide Angeli de Nuce *Excusum*
Historicum ad cap. 72. lib. 3. Chron.
Casin. Leonis Ostiensis, inter Scriptor.
Rer. Italic. tom. 4. pag. 481. ubi querit,
Urum Sacerdotes & Episcopi Schisma-
tici, Simoniaci & excommunicati sint
veri Sacerdotes.

(6) Ptolomæus Lucensis Hist. Eccl. lib.
19. cap. 13. tom. 11. Scriptor. Rer. Italic.
pag. 1078. Victor III. ut Martinus scri-
bit, *veneno in Calice posito, & ipsum*
sumens extinguitur. Vincentius autem
dicit, *quod dysenteriam moritur: quod esse*
ponuit ex virtute veneni administrati sibi
per amicos Henrici, quia dictus Victor
suebat predicto Gregorio VII. contra
ipsum, ut Historia tradunt.

Lambertinus De Serv. DEI Beatif. &
Beat. Canoniz. lib. 1. cap. 41. num. 24.
Esi Hugo Abbas Flaviniacensis in suo
Chronico mortem Victoris III. hisce ver-
bis describit. Hic igitur consecratus ab
Ostienſi

Ostiensi Episcopo, cum Missas apud S. Petrum diceret, infra actionem iudicio percussus est; & quamvis tardè cognoscere errasse, se ipse deposuit; & accitus Erambus de Monte Casino, qui secum aderant præcepit, se illò deferri, & in Capitulo non ut Papam, sed ut Abbatem sepeliri; *hunc item Hugoni nulla fides habenda est, cum susterit a partibus Hugonis Archiepiscopi Lugdunensis, qui immoderato Pontificis ius desiderio agrè tulerat electionem Veneris, ejusque Consecrationem, ut videtur in ejus Epistola tom. 10. Conc. pag. 41. quâ nempe conviciis Sanctissimum impetravit Pontificem.*

Fasti Benedictini ejus memoriam die 16. Septembbris recolunt his verbis:
In Monasterio Casinensi Obitus Beati Victoris Papæ III. sanctitate vita, & Miraculorum gloriâ clarissimi.

CLIX.

URBANUS II.

ANNO CHRISTI 1088.

HENRICI IV. 5. ALEXII COMNENI.

URBANUS II. Gallus, antea *Bar. an. 1088. §. 1.* Episcopus Ostiensis, cui, ut *Peg. §. 1.* tificatus daretur, Victor III. moriens auctor fuerat, non Cardinalium magis,